

rigtigt, vil den høitærede Minister, naar Sagen igjen kommer til Ministeriet, lade ham faae den halve Understøttelse, thi efter alle de Vidnesbyrd, der foreligge, er der ingen Grund til at tvivle om, at den paagjældende Lærer har Krav paa at faae Understøttelse til sin aandsvage Datter, da han er overmaade uheldig stillet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Hvis dette Andragende henvises til mig, skal jeg tage Sagen i dens Helhed under Overveielse, og jeg haaber, at jeg vil kunne komme til det samme Resultat, som den ærede Ordfører for Udvalget nu har udtalt her i Thinget.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

Indstilling under Nr. 5 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 1373—74) vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

Det følgende Affnit, der sattes under Forhandling, omfattede Indstillingerne under Nr. 6 og 7, vedrørende Krigsministeren.

Ordføreren (Th. Nielsen): Indstillingen under Nr. 6 angaar et Andragende fra Premierlieutenant Wiilmanns Hustru om en Hjælp til hendes Mand's Ophold paa Sindsfygeanstalten, i Betænkningen Nr. 83 er det udviklet, hvoreledes Stillingen er for denne Familie. Manden har en mindre Pension paa 600 Kr., og der er flere uforsørgede Børn; han er paa Sindsfygeanstalten, og Overlægen der har erklæret, at han ikke kan leve ret længe, men hans sidste Dage kunne maaste formilbes Noget, dersom han kunde faae anden Klases Forpleining. I Overensstemmelse med hvad der er slet i lignende Tilfælde, foreslaar Udvalget dette Andragende henvist til Krigsministeren, idet man finder det ret rimeligt, at der hveds den paagjældende Familie en Understøttelse, saa længe Manden er i den nævnte beklagelige Stilling. Indstillingen under Nr. 7 angaar et Andragende fra Enken efter en Ritmester Langhorn, der ansøger om en Understøttelse. Ogsaa med Hensyn hertil vil man se af Betænkningen, at denne Enke er temmelig ilde stillet, idet hun ikke har Noget at leve af paa sine gamle Dage, da han nu ikke længere kan taale at undervise. Hun har kæmpet efter bedste Evne for at fortjene Underholdet til sig selv og sine Børn ved privat Undervis-

ning i Skoler. Naar Udvalget foreslaar dette Andragende henvist til Ministeren, er det begrundet i, at der er Enkelte, der have været i lignende Stilling, Enker efter Reserverofficerer, som ere blevne affledigede efter den sidste Krig uden at have faaet Pension, hvem man senere har tilstaaet en mindre Understøttelse. Jeg skal saaledes henvisse til En, fra hvem der nylig har været et Andragende, nemlig fra Enken efter en Kapitain Schönberg, tror jeg det var; der har i Alt været en 3 à 4 Stykker, saa vidt jeg hukter. Det er i Overensstemmelse med denne Praxis, at man foreslaar ogsaa dette Andragende henvist til Ministeren.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal i Anledning af disse to Indstillinger kun udtale, at hvis disse to Andragender af Thinget henvises til Krigsministeriet, skal jeg tage under nærmere Overveielse, hvorvidt der kan være Anledning til at gjøre Noget for de paagjældende Individer. Saa vidt jeg allerede sender til Sagerne, tror jeg, at den ærede Ordfører har Ret i, at man ved at følge Analogien af, hvad man har gjort i de senere Aar, ogsaa vil kunne til paa en kommende Finantslov at opstille større eller mindre Understøttelser til de her omtalte Personer. — Efter denne Udtalelse om mit Standpunkt i de foreliggende Tilfælde skal jeg dog tillade mig en ganske kort almindelig Bemærkning med Hensyn til saadanne Understøttelser. Det vil nemlig næppe være undgaaet det høie Things Opmærksomhed, at Antallet af disse Understøttelser, som vi have paa Finantsloven under Krigsministeriets Konto II, er steget meget betydelig i de senere Aar. Exemplet smitter, og det kan jeg overordentlig godt forstaa Hører en Enke, at den her omtalte Enke har faaet Understøttelse, saa kommer hun og andre Enker. Man kan derfor vistnok forudsige, at efterhaanden vil der komme et ikke ringe Antal Andragender fra affledigede Officerer og Underofficerer eller deres Enker om Understøttelse, og jeg finder det ganske naturligt, at man her paa Statens Begne kommer disse mindre heldig stillede Medborgere og Medborgerinder til Hjælp. Jeg finder, at det er retfærdigt, og det har min fulde Sympathi — med Hensyn til Realiteten. Men med Hensyn til Formen maa jeg sige, at jeg ikke kan være ganske forjætt, for saa vidt Krigsministeriets ordinære Budget direkte belastes med disse Understøttelser. Det vil være i det høie Things Erindring, at man ofte anstiller temmelig minutiose Sammenligninger mellem de forskjellige Aars Bevillinger til Krigsministe-